

28. 3. 2021

HERATAJAEV

Ročník II. 13.

KVETNÁ NEDEĽA „B“

R.: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

Hneď na začiatku liturgie dnešného dňa Cirkev už vopred odpovedá na evanjelium a hovorí: „Nasledujme Pána.“ Tým sa jasne vyjadruje téma Kvetnej nedele. Je ňou nasledovanie. Byť kresťanmi znamená považovať cestu Ježiša Krista za správnu cestu ako byť ľuďmi – je to cesta, ktorá vedie k cieľu, k plne realizovanému a autentickému ľudstvu. Kráčanie tým smerom, ktorý nám on ukázal a stále ukazuje.

Vedie k ochote preukázať pomoc; k добрote, ktorá sa nedá odzbrojiť ani nevďakom. Ježiš nás vedie k láske – vedie nás k Bohu.

Jeruzalem: je to mesto, v ktorom sa nachádza Boží chrám, ktorého jedinečnosť mala pripomínať jedinečnosť samého Boha. Toto miesto nám teda hlása predovšetkým dve veci: z jednej strany hovorí, že na celom svete je len jeden Boh a nesmierne presahuje všetky naše miesta a časy; je to ten Boh, ktorému patrí celé stvorenie. Je to Boh, ktorého všetci hľadajú v najväčšej hĺbke svojho bytia, a ktorého všetci nejakým spôsobom aj poznajú. Tento Boh si však dal meno. Dal sa nám poznať a s ľuďmi nadviazal spoločné dejiny; vybral si jedného človeka – Abraháma – ako východiskový bod týchto dejín. Nekonečný Boh je súčasne blízky Boh.

Ak Ježiš spolu s putujúcim Izraelom stúpa k Jeruzalemu, ide tu preto, aby s Izraelom slávil Veľkú noc: pamiatku oslobodenia Izraela – pamiatku, ktorá je vždy súčasne nádejou na definitívne oslobodenie, ktoré nám Boh daruje. A Ježiš vystupuje na tieto sviatky vo vedomí, že on sám je Baránkom, na ktorom sa uskutoční to, o čom hovorí Kniha Exodus. Ježiš vie, že jeho cesta pôjde ešte ďalej, že neskončí na kríži. Vie, že jeho cesta prenikne cez závoj medzi týmto svetom a Božím svetom; že vystúpi až k Božiemu trónu a vo svojom tele zmieri Boha a človeka.

Vie, že jeho vzkriesené telo bude novou obetou a novým chrámom; že okolo neho zástupy anjelov a svätých vytvoria nový Jeruzalem, ktorý je v nebi a je zároveň aj na zemi, pretože svojou smrťou otvoril brány medzi nebom a zemou. Jeho cesta vedie ponad vrchol chrámovej hory, až do výšok samého Boha: toto je ten veľký výstup, do ktorého pozýva nás všetkých. Ježiš zostáva stále s nami tu na zemi a je stále aj pri Bohu, vedie nás tu na zemi a ponad našu zem.

Tak sa v šírke Ježišovho výstupu stávajú viditeľnými dimenzie nášho nasledovania – cieľ, ku ktorému nás chce priviesť: až do Božích výšok, do spoločenstva s Bohom, k tomu, aby sme boli spolu s Bohom. Toto je ten pravý cieľ a spoločenstvo s ním je cestou.

Byť v spoločenstve s ním znamená byť na ceste, znamená neustály výstup k opravdivej výške nášho povolania. Kráčať spolu s Ježišom znamená súčasne vždy aj kráčať v spoločnom „my“ tých, ktorí ho chcú nasledovať. Vovádza nás do tohto spoločenstva. Pretože cesta k pravému životu, k tomu že sa pripodobníme vzoru Božieho Syna Ježiša Krista presahuje naše vlastné sily, toto kráčanie vždy znamená aj to, že sme nesení. Pokora toho, že sme odkázaní na seba a tvoríme jeden celok, je pre výstup základná. Jej súčasťou je aj to, že vo sviatostiach sa necháme vždy znova viesť za ruku Pánom, že ním sa necháme očisťovať a posilňovať, že prijímame disciplínu výstupu, aj keď sme unavení.

K výstupu do výšok Ježiša Krista, k výstupu až do Božej výšky patrí aj kríž. Tak ako v bežnom živote nemožno dosiahnuť veľké výsledky bez odriekania a tvrdého cvičenia, ako radosť z veľkého objavu vo vede alebo pravá zručnosť sa vždy spája s disciplínou, s námahou učenia sa, tak cesta k samotnému životu, k realizácii vlastného ľudstva, sa viaže na spoločenstvo s tým, ktorý vystúpil do Božích výšok prostredníctvom kríža. V konečnom dôsledku, kríž je vyjadrením toho, čo znamená láska: len ten, kto stratí sám seba, ten sa aj nájde.

Nasledovanie Krista si ako prvý krok vyžaduje prebudiť sa z nostalgie po autentickom spôsobe ako byť ľuďmi a tak sa prebudiť pre Boha. Ďalej to znamená pripojiť sa k tým, k spoločenstvu Cirkvi. V spoločnom „my“ Cirkvi vstupujeme do spoločenstva s „Ty“ Ježiša Krista a dosahujeme tak cestu k Bohu. Okrem toho sa vyžaduje, aby sme počúvali Slovo Ježiša Krista a žili ho: vo viere, nádeji a láske. Tak sme na výstupe k definitívnemu Jeruzalemu a už odteraz sa v ňom istým spôsobom nachádzame, v spoločenstve všetkých Božích svätých.

Naše putovanie v nasledovaní Krista nesmeruje k nejakému pozemskému mestu, ale k novému Božiemu mestu, ktoré rastie uprostred tohto sveta. Putovanie k pozemskému Jeruzalemu však môže byť práve pre nás kresťanov užitočným prvkom na tejto ešte väčšej ceste.

V modlitbe, pri ktorej sú požehnané ratolesti sa modlíme, aby sme v spoločenstve s Kristom mohli prinášať ovocie dobrých skutkov. Z nesprávnej interpretácie svätého Pavla sa v priebehu dejín až po dnes vyvinul názor, akoby dobré skutky neboli súčasťou kresťanského života, alebo nemali význam pre spásu človeka. Ak Pavol hovorí, že skutky nemôžu človeka ospravedlniť, to neprotirečí dôležitosti správneho konania, a ak hovorí o konci zákona, nevyhlasuje za prekonané a bezvýznamné Desatoro Božích prikázaní. Nie je teraz potrebné uvažovať nad celou šírkou otázky, ktorá apoštola Pavla zaujímala. Dôležité je zdôrazniť, že výrazom „Zákon“ nemyslí na Desatoro prikázaní, ale komplexný životný štýl, ktorým sa mal Izrael chrániť pred pokušením pohanstva.

Teraz však Kristus priniesol Boha ja pohanom. Im bol daný ako zákon jedine Kristus. Ten však znamená lásku k Bohu a k blížnemu a všetko, čo k nej patrí. Patrí k tejto láske aj Desatoro, ponímané novým a hlbším spôsobom, vychádzajúc z Krista; tie prikázania, ktoré nie sú ničím iným ako základnými pravidlami pravej lásky: predovšetkým a ako základný princíp úcta k Bohu, primát Boha, ktorý vyjadrujú prvé tri prikázania. Hovoria nám, že bez Boha sa nič nepodarí správnym spôsobom.

Nech ten, ktorý prichádza v mene Pánovom, prinesie na zem to, čo je na nebi. Jeho kraľovanie nech sa stane kraľovaním Boha, prítomnosťou Boha na zemi. Vieme, že nebo je nebo, miesto slávy a pokoja, pretože tam úplne vládne Božia vôľa. A vieme aj to, že zem nebude nebom, kým sa na nej neuskutoční Božia vôľa. Pozdravujeme , ktorý prichádza z neba a prosme ho, aby nám pomáhal poznať a plniť Božiu vôľu. Aby Božie kráľovstvo vstúpilo do sveta a tak bol naplnený žiarou pokoja.

Prehľad liturgických slávení na budúci týždeň

<i>VELKÝ TÝŽDEŇ</i>	<i>MYSLAVA</i>	<i>BAŠKA</i>
<i>Pondelok</i> 29. 3. <i>Féria</i>	ZBP Bohuznáma rodina † manžel	---
<i>Utorok</i> 30. 3. <i>Féria</i>	ZBP Jozefína	---
<i>Streda</i> 31. 3. <i>Féria</i>	† vdp. Zdenko (3. výr.)	---
<i>Štvrtok</i> 1. 4. <i>Zelený štvrtok</i> <i>Pánovej večere</i>	za farnosť	---
<i>Piatok</i> 2. 4. <i>Umučenie a smrť Pána</i>	---	---
<i>Sobota</i> 3. 4. <i>Veľkonočná vigília</i>	za členov RS a BBSJ	---
<i>Nedeľa</i> 4. 4. <i>NEDEĽA</i> <i>PÁNOVHO</i> <i>ZMŔTVYCHVSTANIA</i>	ZBP Slavomír, Alena s rod.	---

Všetky úmysly svätých omší budú odslúžené bez účasti veriacich vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Myslave.